

Secundus

si cōpetur ad p̄dicabilia q̄ sunt gen^o & sp̄s. Et nō ad hoc p̄dicatū dyalecticū diffini^o. qz & genus & sp̄s p̄ueniūt i unitate eēntie se hntio p̄ modū subiecti & p̄cipātis. gen^o quidē in ordīne ad d̄as diuisiōis. & sp̄s in ordīne ad d̄as cōstitutiuas. S; diffinitio cū sit quodā cōpletū a pte s̄monis caret rōne p̄dicabil. eo q̄ omne p̄dicabile d̄z eē incōpletū. s̄ nomen sicut v̄le est incōpletū s̄m rem. Et ideo mod^o p̄dicādi in quid explicite q̄ p̄uenit diffiniōi. ēquoc^o est ad modū p̄dicādi simplr. Et impli cite q̄ p̄uenit generi & sp̄i. Vel dicendū est qd̄ hoc totū p̄dicari in quid de plurib^o d̄ntibus sp̄e. solū cōuenit generi. Et sic restrictus mod^o p̄dicādi manet vnioc^o. Ad vltimū est dīcēdū qd̄ diffiniō sc̄da intētio in ordīne ad p̄mā ita qd̄ aliud est qd̄ diffiniō. & aliud cui diffiniō attribuit. Ex quo oīs intētio sc̄da sup̄pōit p̄ intētioe p̄mā. nec istud est incōueniēs in loyca. Sed vbi tantū diffiniō intētio prima. vt aīal vel hō ibi necesse est diffiniōem cōuenire suo diffinito. Cū diffiniō est hic vnū forma li sc̄atōe. Quia est gen^o sc̄de intentionaliter acceptū. licet sit multa sup̄positio. ex quo sup̄ponit p̄o p̄z mis intentionib^o que sunt multe. Alij dicūt qd̄ diffiniō sc̄da intētio. Et si dicatur illi nō cōuenit diffinito. respondet licet diffiniō nō cōueniat diffinito p̄p̄inquo quod est intētio. tū hñ remora qd̄ est p̄mā intētio sine res subiecta sine renoīatū generis. Cum vero d̄z gen^o p̄ sc̄ato sine p̄ intētioe sc̄da diffiniō. qd̄ diffinitio d̄z sibi p̄uenire qd̄ tū falsū ē. quia non dicit hō est gen^o. asinus est gen^o. Respondet licet genus p̄ sc̄da intētioe diffinitur tanq̄ diffiniō p̄p̄inquū. tū genus p̄o p̄mā intētioe diffinitur tanq̄ diffiniōem remora

Nec valz si dicat gen^o p̄ p̄mā intētioe sine p̄ renoīato. nō est qd̄ vnū. qd̄ nō diffiniō vt dicūt. Quia nō oportz qd̄ diffiniō remorum sit quid vnū. Alij uerz dicūt qd̄ diffinitio cōuenit generi p̄ sc̄da intētioe etiā tanq̄ diffinitio p̄p̄inq̄. Quia licz gen^o nō p̄dicat de plib^o diffinitib^o sp̄e. est tū suū obiectū qd̄ p̄dicat de plib^o d̄ntib^o sp̄e in qd̄. Quia est ipm animal vel corpus p̄dicatōe inordinata qd̄ p̄dicat de plurib^o. Si dicat diffiniō p̄uenit generi p̄ me intētioaliter capto. cōcedūt hoc s̄m hūc modū dīcēdi. Et cū subdit tale est alterz a ḡne accepto sc̄de intētioaliter cōcedūt qd̄ diffiniō p̄uenit alī a diffinito. Rūdet qd̄ nō est qd̄ alteruz quin de illo dicat gen^o sc̄de intētioaliter acceptū. Sed est alterz sicut sortēs sedens est alter a se ipso stante. vnde renoīatum sine genus p̄mā

intētioaliter acceptum est alterū a genere sc̄de intētioaliter capto. sicut s̄biectū ab accitē sicut s̄i damētū a s̄p̄ctū qd̄ p̄tur de ipa p̄dicatōe ordīnata. s; nō ē alterz. i. disperatū ita vt nō possit p̄ri

Jucidit dubiū. An

gen^o sit bñ diffiniō sc̄da diffinitio. in q̄ dicit gen^o est cui supponit sp̄s. Et videt qd̄ nō. qz vnū diffiniōi debet esse tū vna diffinitio. s; genus est sp̄s diffiniōi alia diffinitioe. ergo ista nō valz. **S**olutio sic accipiēdo sp̄s p̄ renoīato. vt p̄ homine vel asino & nō p̄ sc̄da intētioe. qz sic animal nō supponit sp̄s in reā lina p̄dicatōrali vt manifestū ē

Ad obiectū Dicēdū

est qd̄ vnū rei est tū vna diffinitio quidditātia & essentialis sicut est vnū esse eēntiale p̄nt tū esse plures descriptōes sicut vna res p̄t habere diuersos s̄p̄ctus. Gen^o enim dupliciter cōsiderat vnū sub rōe plis. & sic de ipso data est p̄cedēs diffinitio. Alio mō sub rōe generis in q̄tū. s; re s̄p̄ctū hz ad sp̄s & sic de ipso dat ista diffinitio. qz p̄mū hbeat poni sup̄ minus cōmune s̄m ordīne p̄bilium & nō eōuērio. Gen^o at p̄us est sp̄s. qz ad hoc vt aliq̄ sit gen^o requirit qd̄ possit esse in pluribus sp̄s & s̄b eo sint plures aptitudine. Et qz in p̄ctis nō distat esse et posse s̄m tēpus. ideo cū gen^o sit in potentia ad plures sp̄s bene dicitur genus est cui supponit sp̄s. **R**eliq̄ qd̄ cōtra diffinitioem istā obici p̄nt patuerūt circa tertia acceptioez istius p̄dicabilis. sequitur tertus

Ad p̄gnoscendū at hoc mēbrū. scz differentibus sp̄s opozt sc̄re qd̄ dīferens dicit tot modis q̄t modis dicitur idē. Idē dicit sp̄licat s. idē genere idē sp̄s idē numero. **E**adē genere sūt q̄cū qz sub eodē genere p̄tinet vt hō & asinus sub aīali. **E**adē sp̄e sūt q̄cūqz sub eadē sp̄e p̄tinet vt sortēs & pla. sub boīe. **I**dē numero dicit qd̄ dupl. s. nō mine diffitōe idē p̄o & accitē. **E**adē noīe sūt qz rs ē vna noīa vō plura. vt mar. tu. ci. **E**adē diffitōe d̄nt qz vnū ē diffinitio alī. vt hō & aī rōnale mortale. **E**adē p̄o d̄nt qz vnū ē p̄p̄ alī usz p̄nt cū eo vt risibile ē p̄p̄ boīs. **E**adē accitē d̄nt qz vnū ē accitē alī.